

THIÊN CHÚA LÀ KHIÊN CHE THUẦN ĐỒ CHO NHỮNG AI ẮN NẤU BÊN NGÀI

... Sáng thứ bảy 30-6-2012 Đức Hồng Y André Vingt-Trois, Tổng Giám Mục Paris, đã chủ sự lễ truyền chức cho 12 tân Linh Mục. Xin giới thiệu **Cha Emmanuel Tois** 47 tuổi chào đời tại Le Petit-Quevilly thuộc vùng Bretagne ở miền Tây Bắc nước Pháp.

Cha là tân Linh Mục cao tuổi nhất, từng giữ chức vụ thẩm phán ở Bretagne trong vòng 8 năm rồi làm việc nơi Tòa Phúc Thẩm và Tòa Phá Án ở thủ đô Paris. Một chặng đường thật dài đủ để chín mùi ơn gọi Linh Mục. Ngày nay với mái tóc muối tiêu, tân Linh Mục như biểu lộ trọn vẹn nét nhân ái khoan dung của tình phụ tử thiêng liêng mà các Linh Mục phải có khi thực thi công tác tông đồ cạnh các con chiên bốn đạo thân yêu. Với đáng điệu chừng chạc trầm ngâm, tân Linh Mục Emmanuel Tois hồi tưởng quá khứ như sau.

Chính khi phục vụ công lý mà tôi đã có thể nhìn thấy cái khốn khổ bao la trong lòng những con người sống không có THIÊN CHÚA. Thật là niềm đau nỗi khổ khôn lường, một thứ bần cùng tâm linh không thể diễn tả hết bằng lời. Họ thiếu tất cả: tình yêu và lòng triu mến. Trong vòng 8 năm trời, khi lặng lẽ làm việc nơi văn phòng với tư cách là thẩm phán, tôi đã chuẩn bị hành trang tiến đến chức vụ Linh Mục mà không hề hay biết. Thật vậy, tôi luôn luôn âm thầm cầu nguyện cho những người tôi có nhiệm vụ xét xử.

Thẩm phán là một nghề rất khó nhưng tôi lại vô cùng yêu thích. Chức vụ thẩm phán củng cố nơi tôi niềm ước muốn sâu xa là làm chứng cho THIÊN CHÚA và cố gắng giúp những người sống chung quanh nhận ra sự hiện hữu của THIÊN CHÚA.

Đúng ra ngay từ niên thiếu tôi đã ước ao trở thành Linh Mục. Sau khi lãnh bí tích Thêm Sức vào năm 11 tuổi, tôi sống một kinh nghiệm thiêng liêng mạnh đến độ tôi quyết định đi lễ mỗi Chúa Nhật. Đây là một quyết định can đảm bởi vì gia đình tôi là Công Giáo nhưng lại không thực hành đạo. Chúng tôi sống nơi một làng nhỏ ở vùng Bretagne. Tôi chỉ nghe nói đến tôn giáo nhờ một người Bác là Linh Mục. Tôi vô cùng yêu quý Bác. Đến tuổi dậy thì tôi bắt đầu đi lễ thường xuyên hơn trong tuần, khi hoàn cảnh cho phép. Lòng đạo đức này theo tôi mãi cho đến khi tôi vào đại học ở thành phố Rennes. Lúc này đây tôi tham dự Thánh Lễ gần như mỗi ngày. Thế nhưng, vào thời kỳ ấy, nếu biết mình được Chúa kêu gọi trở thành linh mục, hẳn có lẽ tôi đã xin Chúa đợi thêm một thời gian. Và đây là điều Chúa làm khi nhẫn nại chờ tôi cho đến ngày hôm nay.

Bước quyết định cuối cùng xảy ra khi tôi chuyển đến làm việc nơi Tòa Phúc Thẩm và Tòa Kháng Án ở thủ đô Paris. Tại đây tôi tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật nơi Nhà Thờ Đức Bà Paris và nghe Đức Hồng Y Jean-Marie Lustiger (1926-2007) giảng. Các bài giảng của Đức Hồng Y khơi động lại nơi tôi ước muốn trở thành Linh Mục. Với một chút do dự, khi bước vào tuổi 40 - năm 2005 - tôi chính thức xin vào Tiền Chung Viện là Nhà Thánh Augustin. Chung Viện đã đặt nền tảng cho đời sống cầu nguyện thường nhật của tôi. Vì tuổi cao, tôi gặp khó khăn trong vấn đề học vấn nhưng cuộc sống huynh đệ giữa các chủng sinh thật tuyệt vời.

... Vị tân Linh Mục thứ hai là **Cha Nicolas Potteau** 33 tuổi chào đời tại Roubaix. Cha là tu sĩ dòng Assomption.

Với khuôn mặt trong sáng, giọng nói nhỏ nhẹ, đáng điệu trầm tĩnh, Cha như cân nhắc từng chữ từng câu khi kể lại con đường ơn gọi. Cha cũng phác họa viễn tượng cuộc đời Linh Mục như sứ giả không biên giới để loan báo Tin Mừng của Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Đấng Cứu Độ thế giới và con người. Xin nhường lời cho Cha Nicolas Potteau.

Tôi là tu sĩ đã khấn trọn trong dòng các tu sĩ augustins Assomption cách đây hai năm. Tôi muốn lồng khung ơn gọi tu sĩ và Linh Mục của tôi trong bức họa nổi danh "Ơn Gọi của Thánh Matthêu" do nhà họa sĩ Michelangelo Merisi tức Caravaggio (1571-1610) vẽ. Trong bức họa này người ta thấy Đức Chúa GIÊSU KITÔ có thánh Phêrô thắp từng gơ tay chỉ Matthêu trong một quầng ánh sáng. Điều này có nghĩa một ơn gọi là sự kiện của ba nhân vật:

- *THIÊN CHÚA, người được gọi và Hội Thánh.*

Nó cũng nhắc nhở rằng bước khởi đầu luôn luôn đến từ THIÊN CHÚA.

Ơn gọi của tôi trước hết là ơn gọi tu sĩ. Đối với tôi, đời sống cộng đoàn đích thật là một ân phúc, một sự hỗ trợ vừa nhân bản vừa thiêng liêng cho cuộc sống thường ngày. Hội dòng chúng tôi luôn chú trọng kiến tạo một nhân quan quân bình đối với thế giới. Cần phải có một cái nhìn sáng suốt nhưng tích cực về thế giới. Trong thế giới luôn có sự dữ nhưng cũng có sự lành. Và cái nhìn sáng suốt này tôi thu đắc nhờ các cuộc du hành và việc thay đổi chỗ ở tại nhiều nơi. Trong thời kỳ huấn luyện tôi được gởi đến Lille ở miền Bắc nước Pháp rồi sang Madrid thủ đô Tây Ban Nha. Sau đó lần lượt tôi sống tại Juvisy-sur-Orge, Strasbourg và Paris. Nhờ các di chuyển này tôi có thể khám phá ra nét đa dạng các khuôn mặt của Giáo Hội với các thực tại địa phương. Vì ý thức Giáo Hội đang cần các Linh Mục nên tôi đã quyết định xin lãnh chức Linh Mục.

Với tư cách là tu sĩ tôi đặc biệt chú ý đến thừa tác vụ Lời Loan Báo. Cần phải làm chứng tá, rao giảng và đồng hành thiêng liêng. Tôi biết rõ mình sẽ được gởi đến nhiều địa điểm truyền giáo khác nhau. Đây là điều khiến tôi cảm thấy phấn khởi. Hội Dòng chúng tôi rất quan tâm đến sự hiện diện của Kitô Giáo nơi các môi trường mới của công cuộc rao giảng Tin Mừng như các Tổ Ấm hoặc các Trung Tâm Giới Trẻ. Cần phải không ngừng tìm kiếm những phương thức hiện diện khác của Giáo Hội trong một thế giới trở thành những cánh đồng truyền giáo mới.

... “Đường lối THIÊN CHÚA quả là toàn thiện. Lời Chúa hứa được chứng nghiệm tỏ tường. Chính THIÊN CHÚA là khiên che thuẫn đỡ cho những ai ẩn náu bên Ngài. Ngoài Chúa ra hỏi ai là THIÊN CHÚA? Ai là núi đá độ trì, ngoài THIÊN CHÚA của con? Chính THIÊN CHÚA làm cho con nên hùng dũng, và cho đường nẻo con đi được thiện toàn. Chúa cho đôi chân này lanh lẹ tựa chân nai. Ngài đặt con đứng vững trên đỉnh núi. Tập cho con theo phép binh đao, luyện đôi tay rèn nghề cung nỏ. Lạy Chúa, Ngài ban ơn cứu độ làm khiên mộc chở che con. Ngài đưa tay uy quyền nâng đỡ, săn sóc ân cần giúp con lớn mạnh. Đường con đi, Chúa mở rộng thềm thang, chân con bước không bao giờ lao đảo” (Thánh Vịnh 18(17),31-37).

(“PARIS NOTRE-DAME, L’Église en mission à Paris”, Journal du Diocèse de Paris, Hebdomadaire, No 1435, 21 Juin 2012 / No 1437, 5 Juillet 2012, trang 12-19 + 4-5)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt